

Kırkinci Ayetin Gizli Tarihi - On Beş Numarası

İkinci Vay — İkinci Kısım

Jeff Pippenger

2026-06-11

Sister White, İsa'nın Nasıra'daki havrada okuduğu Yeşaya'daki pasajın, yalnızca O'nun işini ilan etmekle kalmayıp, bizim işimizi de simgesel olarak önceden gösterdiğini birçok kez belirtir. Meshedilmiş o işin kusursuz yerine gelişi, yüz kırk dört binin sancağını oluşturanlar tarafından gerçekleştirilmektedir.

Rab Egemen'in Ruhu benim üzerimdedir; çünkü Rab yumuşak huylulara müjdeyi bildirmek için beni meshetti; kırık yüreklileri sarmak, tutsaklara özgürlüğü ve bağlı olanlara zindanın açılacağını ilan etmek; Rab'bin makbul yılını ve Tanrımızın öç gününü ilan etmek; yas tutanların hepsini teselli etmek için beni gönderdi; Siyon'da yas tutanlara vermek, onlara kül yerine güzellik, yas yerine sevinç yağı, ağırlık ruhu yerine övgü kaftanı vermek için; öyle ki, Rab'bin yüceltilmesi için onlar doğruluk ağaçları, Rab'bin dikimi diye çağrılınsınlar. Ve eski yıkıntıları bina edecekler, önceki viranelikleri ayağa kaldıracaklar ve nice kuşakların ıssız bıraktığı harap kentleri onaracaklardır. Yabancılar durup sürülerinizi güdecek, ecnebilerin oğulları çiftçileriniz ve bağcılarınız olacaklardır. Fakat siz Rab'bin Kâhinleri diye adlandırılacaksınız; insanlar size Tanrımızın Hizmetkârları diyecekler; ulusların zenginliklerini yiyecek ve onların yüceliğiyle övüneceksiniz. Utancınıza karşılık iki katına sahip olacaksınız; ve rezillik yerine paylarından sevinç duyacaklardır; bu yüzden kendi diyarlarında iki katına sahip olacaklardır; onlara sonsuz sevinç olacaktır. Yeşaya 61:1–7.

Önceki makalede, üç yüz doksan bir yıl ve on beş günlük zaman peygamberliğini oluşturan “saat, ay, gün ve yıl”ı belirlemeye başlamıştık. Artık zaman yoktur; dolayısıyla zamanın bu dört ifadesi, birinci ve ikinci vayların peygamberlik özelliklerinin üçüncü vayda tekrarlandığı ahir günlerde simgesel olarak uygulanmalıdır. “Yıl”, “Rabbin makbul yılı”dır; ve aynı zamanda “Tanrımızın öç günü”dür.

“Gün”, Musa'nın ortaya koyduğu üzere, “felâket günü”, karşılık ödeme ve intikam günüdür.

Öç alma ve karşılık verme Bana aittir; vakti gelince ayakları kayacaktır; çünkü felaketlerinin günü yakındır ve üzerlerine gelecek olan şeyler acele etmektedir. Tesniye 32:35.

Yeşaya'da bu, “makbul yıl” ve “öç günü”dür; öç günü ise, Laodikya'nın ayağının, karşılıklarını ve öçlerini aldıkları sırada kaydığı Musa'nın “felaket günü”dür. Büyük depremin saati, felaket günü, makbul yıl ve birinci ayın tümü Pazar yasasıyla örtüşür. Yoel'deki “ay” sözcüğü eklenmiş bir sözcüktür, fakat eklenen sözcük doğrudur. Çevirmenler, son yağmurun birinci ayda geldiği gerçeğine uygun olarak “ay” sözcüğünü eklemişlerdir.

Öyleyse sevinin, ey Siyon çocukları, ve Tanrınız RAB'de coşun; çünkü size ilk yağmuru ölçülü olarak verdi; ve sizin için yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru, ilk ayda yağdıracaktır. Yoel 2:23.

“Ay” sözcüğü bir yorumdur; esinlenmiş özgün metnin parçası değildir. İbranice metin yalnızca yağmurların “ilkinde” ya da “başlangıçta olduğu gibi” geleceğini söyler—yani Tanrı yağmurları uygun mevsiminde, eski zamanlarda olduğu gibi, yeniden verecektir. White Kardeş, son günlerdeki son yağmuru tanımlamak üzere 1840’tan 1844’e kadar olan Millerci hareketi Pentikost’la tekrar tekrar ilişkilendirir. Son yağmur “başlangıçta olduğu gibi” gelir; o da Pentikost’tu; White Kardeş de bunu tekrar tekrar Pazar yasasıyla ilişkilendirir.

“Üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek, bütün yeryüzünü kendi yüceliğiyle aydınlatacaktır. Burada, dünya çapında kapsamı olan ve alışılmadık kudrette bir iş önceden bildirilmektedir. 1840–44 Advent hareketi, Tanrı’nın gücünün görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin mesajı dünyadaki her misyon istasyonuna taşınmıştı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıl Reformu’ndan bu yana herhangi bir ülkede görülmüş olan en büyük dinsel ilgi yaşanmıştı; fakat bunlar, üçüncü meleğin son uyarısı altındaki kudretli hareket tarafından aşılacaktır.

“Bu iş, Pentikost Günü’ndekine benzer olacaktır. Nasıl ki ‘ilk yağmur’, müjdenin başlangıcında Kutsal Ruh’un dökülüşüyle, değerli tohumun filizlenmesini sağlamak üzere verildiyse, aynı şekilde ‘son yağmur’ da hasadın olgunlaşması için onun sonunda verilecektir. ‘RAB’bi tanımaya gayret edersek, bileceğiz; O’nun çıkışı sabah gibi hazırlanmıştır; ve O bize yağmur gibi, yeryüzüne yağın son ve ilk yağmur gibi gelecektir.’ Hoşea 6:3. ‘Öyleyse sevin, ey Siyon çocukları, ve Tanrınız RAB’de coşun; çünkü size ilk yağmuru ölçülü olarak verdi, ve sizin için yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru yağdıracaktır.’ Yoel 2:23. ‘Son günlerde, Tanrı diyor, Ruhumdan bütün beden üzerine dökeceğim.’ ‘Ve vaki olacaktır ki, Rab’bin adını çağıran herkes kurtulacaktır.’ Elçilerin İşleri 2:17, 21.”

“Müjdenin büyük işi, açılışını belirleyen Tanrı gücünün tezahüründen daha az bir tezahürle sona ermeyecektir. Müjdenin başlangıcında ilk yağmurun dökülüşü sırasında yerine gelen peygamberlik sözleri, kapanışında son yağmurda yeniden yerine gelecektir. Elçi Petrus’un şu sözleri söylerken ileriye baktığı ‘ferahlama vakitleri’ işte bunlardır: ‘Öyleyse tövbe edin ve dönün ki, günahlarınız silinsin; ta ki Rab’bin huzurundan ferahlama vakitleri gelsin; ve O, İsa’yı göndersin.’ Elçilerin İşleri 3:19, 20.” Büyük Mücadele, 611.

Pentekost, müjde işinin “açılışı” ya da “başlangıcı” idi; “kapanış”taki son yağmur ise “sonu”dur. İlki, sonuncuyu temsil eder. Birinci ay, Pazar yasası zamanındaki Kutsal Ruh’un dökülüşünü tanımlamaktadır.

“Karakterlerimizin üzerinde tek bir leke ya da kir bulunduğu sürece hiçbirimiz Tanrı’nın mührünü asla almayacağız. Karakterlerimizdeki kusurları gidermek, can mabedini her türlü murdarlıktan temizlemek bize bırakılmıştır. O zaman, Pentikost Günü’nde ilk yağmurun öğrencilerin üzerine yağdığı gibi, son yağmur da üzerimize yağacaktır. ...

“Kardeşler, siz hazırlığın büyük işinde ne yapıyorsunuz? Dünya ile birleşenler, dünyevî kalıbı almakta ve canavarın damgasına hazırlanmaktadırlar. Kendine güvenmeyen, Tanrı’nın önünde alçalan ve gerçeğe itaat ederek canlarını arındıranlar ise göksel kalıbı almakta ve alınlarında Tanrı’nın mührüne hazırlanmaktadırlar. Ferman çıktığında ve damga vurulduğunda, onların karakteri sonsuza dek saf ve lekesiz kalacaktır.” Testimonies, cilt 5, 214, 216.

İlk “ay” Pazar yasasıdır; büyük depremin “saati” Pazar yasasıdır; felaket, karşılık ve öç “günü” Pazar yasasıdır; makbul “yıl” da Pazar yasasıdır. Birinci vayın peygamberliğindeki yüz elli yıl, üç yüz doksan bir yıl ve on beş günün başladığı Pazar yasasında sona erer.

Borazanı olan altıncı meleğe şöyle diyordu: Büyük Fırat Irmağı’nda bağlı bulunan dört meleği çöz. Ve insanların üçte birini öldürmek üzere, bir saat, bir gün, bir ay ve bir yıl için hazırlanmış olan o dört melek çözüldü. Vahiy 9:14, 15.

“Büyük Fırat nehri üzerinde bağlı” olan “dört melek”, Pazar yasasının saatinde “salıverilir.” Onlar, insanların üçte birini öldürmek üzere ikinci vayın saatine, gününe, ayına ve yılına peygamberlikte “hazırlanmışlardır.” Birleşik Devletler, Pazar yasasında Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak öldürülür ve Birleşik Devletler, Pazar yasasında kurulan üçlü birliğin üçte birini oluşturur. İkinci vay, tıpkı ikinci meleğin üçüncü melek içinde tekrar edilmesi gibi, üçüncü vayda tekrar edilir.

O dört rüzgâr 11 Eylül’de serbest bırakıldı; bu olay yüz kırk dört binin mühürlenmesinin başlangıcını işaret etti ve hemen ardından yeniden dizginlendi. Yeşaya altmış birde temsil edilen yas tutanlar teselli edildiğinde, Pazar yasasında Tesellici’nin tam dökülüşiyle teselli edilirler; bu aynı zamanda büyük depremin “saati”dir. Makbul yılda yas tutanlar, Tanrı’nın mührünü alan Hezekiel dokuzdaki yas tutanların ta kendileridir. İsa hizmetine Yeşaya altmış biri alıntılanarak başladı ve Kız Kardeş White O’nun bu beyanını bizim işimizle uyumlu kılar.

Mesih, Nasıra’daki havrada Yeşaya peygamberliğinden okuyarak görevini dünyaya ilan etti: “Rab’bin Ruhunu benim üzerimdedir; çünkü O beni yoksullara Müjde’yi duyurmak için meshetti; kırık yürekliyi iyileştirmek, esirlere kurtuluşu ve körlere gözlerinin açılmasını bildirmek, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Rab’bin makbul yılını ilan etmek üzere beni gönderdi.” Önünde ne büyük bir iş vardı!—Rab’bin makbul yılını ilan etmek. Bu dönem çağlar boyunca uzanır, deneme süresi devam ettikçe yüzyıldan yüzyıla yayılır. Tanrı, istemeyi ve kapıyı çalmayı işitmek için beklemekte; yalnızca bize yardım edebilecek olan Kendisine insanlığın yaklaşmasını görmek için gözlemlemektedir. Onların günahlarını bağışlamayı, onları Kendisine ait olanlar olarak kabul etmeyi özlemle istemektedir. Kendisine gelen her pişman canı kabul edecektir; çünkü Tanrı biricik Oğlunu bu işi yapmak için meshetmiştir.

“Fakat Mesih, İşaya’da kaydedilen ifadeyi neden tamamlamadı? Neden, ‘ve Tanrımızın öç alma günü’nü belirten ibareyi çıkardı? Bu cümlemin ikinci kısmı da ilk kısmı kadar gerçeğin ta kendisiydi; ve Mesih, seçilmiş peygamberine vermiş olduğu kendi sözlerinin bir bölümünü saklı tutmakla, suskunluğuyla gerçeği inkâr etmiş olmadı. Ne var ki bu son ibare, dinleyicilerinin üzerinde sevinçle durdukları ve kendi dinî inançlarından olmayan herkes üzerine hüküm ilan etmek suretiyle uygulamaya meylettikleri kısımdı. Halka hakikat, doğruluk ve bağışlanış sözleri vermek yerine, onlara Tanrı’nın bütün putperest dünyadan nefret ettiğini öğretmişlerdi. Tanrı’nın babasal karakteri yanlış tanıtılmış ve insan geleneklerinin altına gömülmüştü. Signs of the Times, 14 Ocak 1897.”

Bu çağda Tanrı’nın halkının görevi, Mesih’in işini tasvir eden ilham sözlerinde ana hatlarıyla belirtilmiştir: “Rab Yehova’nın Ruhunu benim üzerimdedir; çünkü Rab beni yumuşak huylulara müjde vermek için meshetti; kırık yürekliyi iyileştirmek, tutsaklara özgürlüğü ve bağlı

olanlara zindanın açılışını ilan etmek; Rabbin makbul yılını ve Tanrımızın öç gününü ilan etmek; yas tutanların hepsini teselli etmek; Siyon'da yas tutanlara kül yerine güzellik, yas yerine sevinç yağı, ağırlık ruhu yerine övgü kaftanı vermek üzere tayin edildi; öyle ki, Rabbin yüceltilmesi için, onlara doğruluk ağaçları, Rabbin dikimi denilsin.”

““Ve eski harabeleri yeniden inşa edecekler, önceki yıkımları ayağa kaldıracaklar ve viran şehirleri, birçok kuşağın ıssızlıklarını onaracaklar.”” Lake Union Herald, 11 Kasım 1908.

İkinci vayın üçüncü vay içinde tekrarlanmasına daha ileri ölçüde geçmeden önce, “satır üstüne satır” getirilerek mesajın anlaşılması gerektiğini kendimize hatırlatmalıyız. Bu, esinlenmiş sözde geçen ve Pazar yasası bağlamına uyan her “saat”, “gün”, “ay” ve “yıl”ın, İslam’ın Pazar yasasına karşı vurmak üzere hazırlanışına da uygulanması gerektiğini ortaya koyar.

Bir örnek olarak: “saat” sözcüğü Eski Ahit’in yalnızca bir kitabında bulunur; o kitap da Daniel kitabıdır. Daniel’de “saat”ten beş kez söz edilir.

Ve kim yere kapanıp tapınmazsa, o aynı saatte yanan ateşli fırının ortasına atılacaktır. ... Şimdi, eğer hazır iseniz, borazan, ney, arp, santur, mezmur çalgısı ve dulcimer sesini ve her çeşit musikiyi işittiğiniz vakit, benim yapmış olduğum surete yere kapanıp taparsanız, iyi; fakat tapınmazsanız, o aynı saatte yanan ateşli fırının ortasına atılacaksınız; ve sizi elimden kurtaracak olan Tanrı kimdir? Daniel 3:6, 15.

Bayan White, Daniel üçüncü bölümü ve dolayısıyla “aynı saat” ifadesini tekrar tekrar Pazar yasasına uygular. Daniel dördüncü bölümde ise, Daniel, Nebukadnetsar’ın üzerine gelecek olan yargıyı açıklamakta zorlanırken “bir saat” boyunca şaşkınlık içinde kalır.

O zaman adı Belteşassar olan Daniel bir saat kadar şaşkınlık içinde kaldı ve düşünceleri onu dehşete düşürdü. Kral konuşup dedi: Belteşassar, düş ya da onun yorumu seni kaygılandırmasın. Belteşassar cevap verip dedi: Efendim, keşke bu düş senden nefret edenlere, onun yorumu da düşmanlarına ait olaydı. Daniel 4:19.

Daniel, yaklaşan yargısını Nebukadnetsar’a nasıl bildireceğini anlamaya çalışırken “bir saat” şaşkınlık içinde kalır. Daniel, yargı “saatinin” geldiğini duyuran birinci meleğin habercisini temsil etmektedir. Öngörüsü Nebukadnetsar’a bildirilir ve bir yıl sonra Babil’in üzerine gelen yargı Nebukadnetsar’ın üzerine getirilir.

Aynı saatte bu şey Nebukadnetsar’ın başına geldi; insanlar arasından kovuldu, öküzler gibi ot yedi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı; saçları kartal tüyleri gibi, tırnakları da kuş pençeleri gibi oluncaya kadar böyle kaldı. Daniel 4:33.

Daniel, çok yakında çıkacak olan Pazar yasasını önceden bildirmektedir; o geldiğinde ise Babil üzerine yargının “saati”dir. Her iki “saat” de büyük depremin saati olan Pazar yasasını işaret etmektedir. Nebukadnetsar Babil öyküsünün alfası, Belşassar ise omegasıdır; ve Belşassar, el yazısının duvarda belirlediği gecenin tam içinde öldürülür.

Aynı saatte bir insan elinin parmakları göründü ve kral sarayının duvarının sıvası üzerine, şamdanın karşısına yazdı; yazan elin kısmını kral gördü. Daniel 5:5.

Yazının duvar üzerinde belirlediği “aynı saatte”, yazılı Pazar yasası, Pazar yasası sırasında kilise ile devlet arasındaki ayrılığın “duvarı”nı yıkar; ardından Babil nasıl sona erdiyse, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak Birleşik Devletler de öylece sona erer. Altıncı krallık olarak Birleşik Devletler, Yeşaya yirmi üçte Sur’un fahişesinin unutulduğu sırada yetmiş simgesel yıl boyunca hüküm süren güçtür. Yeşaya’nın sözünü ettiği krallık ya da kral, yetmiş yılın günleridir; Kutsal Kitap peygamberliğinde yetmiş yıl hüküm sürmüş olan krallık ise Babil’dir. Belşassar’ın Babil’inin düşüşü, Vahiy on üçte ejderha gibi konuşma ile uyumlu olan duvar üzerindeki el yazısının görüldüğü Pazar yasasında, Birleşik Devletler’in düşüşünü simgeler.

Vahiy on sekizde, Babil’in üzerindeki yargı, dördüncü ayetteki Pazar yasasıyla başlar; burada ikinci ses, onun yargısının bir saat içinde ve aynı zamanda bir gün içinde geldiğini belirtir.

Ve gökten başka bir ses işittim; diyordu ki: Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belâlarından pay almayasınız diye onun içinden çıkın. Çünkü onun günahları göğe kadar yığılmıştır ve Tanrı onun kötülüklerini anmıştır. Size nasıl karşılık verdiyse, siz de ona öyle karşılık verin; yaptıklarına göre ona iki katını verin; doldurduğu kâsede ona iki kat doldurun. Kendisini ne kadar yüceltmiş ve zevk içinde yaşamışsa, ona o kadar azap ve keder verin. Çünkü yüreğinde, “Kraliçe olarak oturuyorum, dul değilim ve asla yas görmeyeceğim,” diyor. Bunun için belâları bir gün içinde üzerine gelecektir: ölüm, yas ve kıtlık; ateşle tamamen yakılacaktır. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür. Onunla fuhuş eden ve zevk içinde yaşayan yeryüzü kralları, onun yanışının dumanını gördükleri zaman onun için ağlayıp yas tutacaklar. Çektiği azabın korkusundan ötürü uzakta durup şöyle diyecekler: “Vah, vah! Ey büyük kent, ey kudretli kent Babil! Çünkü bir saat içinde hükmün geldi.” Vahiy 18:4–10.

Açıkça görülmektedir ki, Babil üzerindeki kademeli yargı, Tanrı’nın diğer sürüsünün Babil’den dışarı çağrıldığı dördüncü ayetteki Pazar yasasıyla başlar. Yuhanna, onun yargılanma zamanını hem bir “gün” hem de bir “saat” olarak tanımlar; böylece zaman sembollerinin sembolik olarak anlaşılması gerektiğini doğrular.

Fısıh birinci ayda tutulmalıydı; Fısıh çarmıhla örtüşür, çarmıh da buna karşılık Pazar yasasıyla örtüşür.

Ve RAB Mısır diyarında Musa ile Harun’a söyleyip dedi: Bu ay sizin için ayların başlangıcı olacaktır; sizin için yılın ilk ayı olacaktır. İsrail cemaatinin bütün topluluğuna söyleyip deyin: Bu ayın onuncu gününde herkes atalarının evlerine göre kendisi için bir kuzu alsın; her ev için bir kuzu. Eğer hane kuzuyu tüketecek kadar küçükse, o zaman kendisiyle evine en yakın komşusu, canların sayısına göre onu alsın; herkes yiyeceğine göre kuzu için sayımızı belirlesin. Koyunlardan yahut keçilerden alacağımız kuzunuz kusursuz, bir yaşında erkek olacaktır. Onu aynı ayın on dördüncü gününe kadar saklayacaksınız; ve İsrail cemaatinin bütün topluluğu onu akşamleyin boğazlayacaktır. Mısırdan Çıkış 12:1–6.

Fısıh, Pentikost mevsiminin başlangıcıydı; bu nedenle Pentikost’u simgeler ve Pentikost da buna karşılık Pazar yasasıyla uyumludur. Buluşma çadırı birinci ayın birinci gününde kuruldu; böylece bu, Pazar yasası vaktinde muzaffer kilisenin bir sancak olarak yükseltilmesini simgeler. İkinci yayın “saat”, “gün”, “ay” ve “yıl”ı Pazar yasasını tanımlamaktadır ve satır üzerine satır, bağlam

uygun olduğunda bu zaman ifadelerinin her biri Pazar yasasıyla uyum içindedir. Pazar yasasında papalık zulmünün ikinci dönemi başlar; birincisi, o dönemin şehitlerinin beşinci mührekte “ne zamana kadar” sorusuyla Rab’be yakarmalarına yol açan 1.260 yıld; ta ki papalık gücü yargılanıncaya dek. İkinci papalık kan banyosunda İsa, halkına, zulüm gördüklerinde ne söyleyecekleri konusunda kaygılanmalarına gerek olmadığını bildirmiştir.

Fakat sizi götürüp teslim ettiklerinde, ne söyleyeceğinizi önceden düşünmeyin, tasarlamayın da; o saatte size ne verilirse onu söyleyin; çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh’tur. Markos 13:11.

Birinci vayda insanlar yüz elli yıl boyunca işkence gördüler. Bu yıllar 27 Temmuz 1299’da başladı ve dört meleğin, erkeklerin üçte birini öldürmek üzere saat, gün, ay ve yıl için hazırlanmış olan dört rüzgârı salıverdikleri 27 Temmuz 1449’da sona erdi. Bu işkence dönemi, Birleşik Devletler’de canavarın suretinin kurulması dönemini temsil eder. Bu dönem, Levililer yirmi üçte Borazanlar Bayramı’ndan Pentikost’a kadar temsil edilen on beş gündür. Canavarın suretinin oluşumu dönemi 11 Eylül’den Pazar yasasına kadardır; ancak gece yarısı feryadı mesajının ilanı dönemi, 11 Eylül’den Pazar yasasına kadar uzanan canavarın suretinin oluşumunun bir fraktalıdır.

Mühürlemenin başlangıcı ve sonu, canavarın suretinin oluşumunun da alfa ve omegasıdır. Bir sınıf, Tanrı’nın mührü için bir karakter oluşturmaktadır; diğeri ise canavarın suretini oluşturmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki o dönem, Pazar yasasıyla başlayan dünyadaki aynı dönemle uyumludur. “Ay”, suretin kurulmasını zorlayan işkencenin bir simgesidir; bu nedenle, Vahiy dokuzdaki on beşinci ayet tarafından temsil edildiği şekliyle Pazar yasasındaki ay, dünyada canavarın suretinin kurulması sırasında yaşanan İslami işkenceyi de temsil etmektedir.

İkinci vay peygamberliğinin ve onun saat, gün, ay ve yılının, Pazar yasasını ve İslâm’ın Amerika Birleşik Devletleri’ne vurmak üzere serbest bırakılışını nasıl temsil ettiğine dair başka peygamberlik uygulamaları da vardır; ancak başka noktalara geçmemiz gerekir.

Yakın dönemde, son altı ay kadar boyunca, üç vayın İslâm’ının peygamberlik bakımından üç melekle bağlantılı olduğunu vurguluyordum. Yahuda’nın “eşeğe” bağlanmış “asma” oluşuna dair Yakup’un son günlere ilişkin öngörüsünden, Mesih’in görkemli girişinden önce eşeği salıvermesine kadar uzanan ve başka delil çizgileriyle de desteklenen bu bağlamda, birinci ve ikinci vayın İslâm’ı, birinci ve ikinci meleğin mesajlarını güçlendiren peygamberlik bildirisini temsil eder; üçüncü vayın İslâm’ı ise üçüncü meleğin peygamberlik bildirisini temsil eder.

Kısa süre önce A. T. Jones tarafından yazılmış bir kitaptan bir bölüme atıfta bulunuldu ve bu bölüm aynı gerçeği, fakat farklı bir yaklaşımla ortaya koymaktadır. Jones, Vahiy’in gramerini ve yapısını kullanarak son üç vay borazanını üç meleğin mesajlarından ayırmanın imkânsız olduğunu göstermektedir. O, birinci meleğin ikinciden ayırlamayacağını ve üçüncünün de önceki ikisinden ayırlamayacağını vurgulamaktadır. Jones’un odak noktası üç melektir; ve üç meleğin ayrılmaz ilişkisine dair tezini ortaya koyarken, aynı mantıkla Vahiy dokuzdaki borazanların da Vahiy on dörtteki üç melekten ayırlamayacağını kanıtlamaktadır. Bu makaleyi Jones’un bölümüyle sonlandıracağız.

BÖLÜM XI. ÜÇÜNCÜ MELEĞİN MESAJI

“Bugün için önem taşıyan şu soruya, ‘Ne yapalım?’ sorusuna verilecek cevap, Yedi Borazan’a ve günümüzün büyük uluslarının konumuna dayanarak kesinlikle verilebilir; çünkü cevap, tam da bu temel üzerinde, Tanrı’nın sözü tarafından verilmektedir.

Yedi Borazan’ın son üçüyle Üç Vay’ın ayrılmaz biçimde bağlantılı olduğunu görmüş bulunuyoruz. Yedi Borazan’ın tam ortasında—Dördüncü Borazan’ın sona ermesinden sonra ve Beşinci Borazan’ın başlamasından önce—şöyle yazılmıştır: “Ve gördüm, ve göğün ortasında uçan bir melek işittim; yüksek sesle şöyle diyordu: Yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay hâline, henüz borazan çalacak olan üç meleğin borazan seslerinin geri kalanı yüzünden.” Vahiy 8:13.

Üç Vay’ın Yedi Borazan’ın son üçüyle —her biri birine karşılık gelmek üzere— ayrılmaz biçimde bağlantılı olduğu, Beşinci Melek’in borazan çalması sona erdiğinde şöyle yazılmış olmasıyla her türlü kuşkunun ötesine konulmuştur: “Birinci vay geçti; işte, bundan sonra iki vay daha geliyor.” Vahiy 9:12. Ve Altıncı borazan sona erdiğinde şöyle yazılmıştır: “İkinci vay geçti; işte, üçüncü vay çabucak geliyor. Ve yedinci melek borazan çaldı.” Vahiy 11:15.

“Şimdi, Yedi Borazan’ın son üçüyle ayrılmaz biçimde bağlantılı olan Üç Vay’ın gelişini ilan eden bu meleklerle ayrılmaz biçimde bağlantılı olan şey, Vahiy 14’teki ‘Üçüncü Melek’tir.”

Bunun ayrıca her türlü kuşkunun ötesinde kesin olduğu görülebilir diye, Vahiy 14’teki Üçüncü Melek’in Mesajı ile başlayalım ve onun doğrudan bağlantılarını başlangıçlarına kadar geriye doğru izleyelim.

“Üçüncü Melek’e ilişkin kayıttaki ilk sözler şunlardır: ‘Ve üçüncü melek onların ardından geldi.’ Vahiy 14:9. Bu, Üçüncü Melek’in ‘ardından geldiği’ kimselerin ondan önce gitmiş olduklarını gösterir.”

“O hâlde, önceki ayeti ele alalım: ‘Ve onun ardından başka bir melek geldi.’ Bu, ondan önce de bir meleğin gelmiş olduğunu gösterir; bu meleğin onun ardından gelmesi de onu ‘başka biri’ kılar.”

Şimdi altıncı ayete dönün: “Ve başka bir melek gördüm.” Bu da, daha önce bir meleğin gitmiş olduğunu doğrular; bu da onun, göğün ortasında uçarken, “başka” olmasına sebep olur.

Vahiy kitabında daha geriye doğru iz sürdürdüğümüzde, onuncu bölümün birinci ayetine varıncaya dek, Yedinci Borazan meleği dışında hiçbir melek görmeyiz; ve orada şunu okuruz: “Ve başka bir kudretli melek gördüm.” Bu ifade, daha önce olduğu gibi, bundan önce bir meleğin bulunduğunu doğrular; öyle ki, bu melek ortaya çıktığında, ondan “başka” diye söz edilmesine sebep olur.

Daha da geriye doğru iz sürdürdüğümüzde, sekizinci bölümün son ayetine varıncaya dek, Altıncı ve Beşinci Borazan melekleri dışında hiçbir melek bulmayız; ve orada ilksel olana ulaşırız; çünkü şöyle okuruz: “Ve baktım, ve bir melek işittim”—“başka bir melek” değil, fakat öncelikle “bir melek.”

“Böylece, Vahiy 8:13’ten başlayarak, ‘başka’ sözcüğüyle birbirine bağlanan kesintisiz bir melekler dizisi vardır; bu dizi, mesajıyla birlikte Vahiy 14’ün Üçüncü Meleği’ne kadar uzanır. Şöyle ki:

“‘Baktım ve bir melek işittim.’ Vahiy 8:13.

“‘Ve başka bir güçlü melek gördüm.’ Vahiy 10:1.

“‘Ve başka bir melek gördüm.’ Vahiy 14:6.”

“‘Ve onun ardından başka bir melek geldi.’ 8. ayet.”

“‘Ve üçüncü melek onların ardından geldi.’ 9. ayet.”

“Belki de aşağıdaki basit şema, Yedi Borazan’ın son üçüne ait Üç Vay’ı ilan eden melek ile Vahiy 14’teki Üçüncü Melek’in Mesajı arasındaki bağlantıyı açık kılmaya yardımcı olacaktır:”

“1. Sûr’un Çalınışı Vahiy 8:7”

“2. Borazan Vahiy 8:8”

“3. Boru Vahiy 8:10”

“4. Borazan” Vahiy 8:12 “Bir melek”—Vay, vay, vay. Vahiy 8:13.

“5. Borazan Vahiy 9:1–11 / Birinci Vay”

“6. Borazan Vahiy 9:13’ten 11:13’e İkinci Vay ‘Başka kudretli bir melek.’ Vahiy 10:1”

“7. Boru Vahiy 11:13–19 Üçüncü Vay ‘Başka bir melek. Vahiy 14:6

“‘Ardından bir başkası geldi.’ Vahiy 14:6”

“‘Üçüncü melek onların ardından geldi.’ Vahiy 14:9.”

Bütün bunların anlamı, Üçüncü Melek’in Mesajı’nın kendi içinde gerçekte ne olduğunun dikkate alınmasıyla artık daha tam olarak görülebilir: Yüzeysel anlamıyla “Üçüncü Melek” ifadesi, açıkça, üç melekten oluşan bir dizinin üçüncüsüne işaret eder. Daha önce de belirttiği üzere, her biri bir mesaj taşıyan bu üç meleğin dizisi, Vahiy’in on dördüncü bölümünde, 6–12. ayetlerde bulunmaktadır. Bu üç meleğin mesajları üçüncüde birleşir ve doruğa ulaşır; bu üçüncü mesaj da, yeryüzünün ekini olgunlaştırıp Rab’bin gelip onu biçmesine hazır hâle getirilinceye dek sesini kesmez.

“Üçüncü Meleğin Mesajı’nın kendisi, Üçüncü Meleğin sözleriyle ilan edildiği şekliyle, şöyledir: ‘Ve üçüncü melek onların ardından gelip yüksek sesle dedi: Eğer bir kimse canavara ve onun suretine taparsa, alınaya yahut eline onun damgasını alırsa, o da Tanrı’nın gazabının kâsesine katkısız olarak doldurulmuş olan gazap şarabından içecektir; kutsal meleklerin önünde ve Kuzu’nun önünde ateş ve kükürtle işkence görecektir; ve onların işkencesinin dumani sonsuzlar boyunca yükselecektir; canavara ve onun suretine tapanlar ve onun adının damgasını alan herkes, gece gündüz rahat yüzü görmeyecektir. İşte azizlerin sabrı buradadır: işte Tanrı’nın buyruklarını ve İsa’ya olan imanı tutanlar buradadır.’”

“Bu, Üçüncü Melek’in Mesajı’nın, öteki ikisinden ayrılmış olarak durduğu şeklidir. Fakat gerçekte, o ayrı olarak görülemez; ve sanki tek başına dünyaya verilmiş münferit, ayrı bir mesajmış gibi müstakil kılınamaz; çünkü onunla ilgili ilk sözler şunlardır: ‘Üçüncü Melek ONLARI izledi.’ Böylece, mesajın kendi ilk sözleriyle, yalnızca birincisine değil, ondan önce gelen ikisine de yönlendirilmiş oluruz. Ve ‘izledi’ diye çevrilen Grekçe sözcük, ayrı olarak izlemek, yahut yalnızca izlemek anlamına gelmez; tersine, askerlerin komutanlarını, ya da hizmetkârların efendilerini izlemesi gibi, ‘birlikte izlemek’ anlamını taşır; dolayısıyla, ‘bir hususta birini izlemek; kendisini birinin yönlendirmesine bırakmak’ demektir. Şeylerden söz edildiğinde ise, sonuç olarak izlemek anlamına gelir; yani ‘önceden gitmiş olan bir şeyin sonucu olarak’ izlemek demektir. Böylece, şahıslar bakımından, Üçüncü Melek kendisinden önce gelmiş olan iki meleklerle birlikte izler; ve onun mesajı da, bir şey olarak, daha önce gitmiş olanların bir neticesi, yahut sonucu olarak gelir.”

“Fakat İkinci hakkında da şöyle yazılmıştır: ‘Ve ardından başka bir melek geldi.’ Üçüncü Melek’in İkinci’yi izlemesinde olduğu gibi, İkinci Melek’in de Birinci’yi izlemesi böyledir. Ve Birinci hakkında şöyle yazılmıştır: ‘Ve başka bir meleğin uçtuğunu gördüm,’ vb. Üçlü bu dizide birinci olan budur. Onu izleyerek bir başkası gelir; ve Üçüncü Melek de onları izler. Yükselişlerinin düzeninde bir ardışıklık vardır; fakat bu üçünün her biri art arda yükseldikten sonra, birlikte tek bir bütün olarak yollarına devam ederler. Birincisi mesajını duyurur; İkincisi onu izler ve Birinci’ye katılır; Üçüncüsü de onları izler ve onlara katılır; öyle ki, bu üçü birleşip birleşik güçleriyle birlikte ilerlediklerinde, güçlü, üç katlı, yüksek sesli bir mesaj oluştururlar. Üçüncü Melek’in Mesajı’nı tam kılmak için hepsi gereklidir; ve Üçüncü Melek’in Mesajı, bunların hepsi bildirilmeden, gerçekten verilemez.”

“Öyleyse, üçlü mesaj kendi bölümlerinde nedir?—İşte Birincisi: ‘Ve göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm; yeryüzünde yaşayanlara, her millete, oymağa, dile ve halka vaaz etmek üzere sonsuz müjdeye sahipti; yüksek sesle diyordu: Tanrı’dan korkun ve O’na yücelik verin; çünkü O’nun yargı saati gelmiştir; göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapının.’

“İşte İkincisi: ‘Ve ardından başka bir melek geldi ve şöyle dedi: Büyük şehir Babil düştü, düştü; çünkü kendi fuhşunun gazabının şarabından bütün uluslara içirdi.’”

“Ve işte Üçüncüsü: ‘Ve Üçüncü Melek onların ardından gidip yüksek sesle şöyle dedi: Eğer herhangi biri canavara ve onun suretine taparsa, alınca yahut eline onun işaretini alırsa, o da Tanrı’nın gazabının şarabından içecektir; bu şarap, O’nun hiddet kâsesine katkısız olarak dökülmüştür; ve o, kutsal meleklerin önünde ve Kuzu’nun önünde ateş ve kükürtle işkence görecektir. Ve onların işkencesinin dumani sonsuzlar boyunca yükselecektir; canavara ve onun suretine tapanların ve admın işaretini alan herkesin gece gündüz rahatı olmayacaktır. İşte kutsalların sabrı buradadır; Tanrı’nın buyruklarını ve İsa’nın imanını tutanlar buradadır.’”

“Bu mesajların her birinin ifadesine şöyle bir bakış, Yunancadaki ‘izledi’ sözcüğünde yer alan ve ‘bir sonuç olarak ardından gelmek’ anlamını taşıyan düşünceyi ortaya koyacaktır. Birincisi, her yaratığa vaaz edilmek üzere ebedî müjdeyi taşır; herkesi Tanrı’dan korkmaya, O’na yücelik vermeye ve O’na tapınmaya çağırır; çünkü O’nun yargı saati gelmiştir. Bu mesajın reddedilmesi, böyle bir reddin sonucu olarak, ardından gelen İkinci Melek’in sözlerinde tasvir edilen bir durum meydana getirir. Ve Birinci Mesaj’ın reddedilmesi nedeniyle; ve İkinci’de

bildirildiği üzere bu reddin sonuçları nedeniyle; daha ileri bir sonuç olarak, Üçüncü Melek'in onların ardından gelmesini gerektiren bir durum ortaya çıkar; öyle ki o, yüksek sesle, Birinci Mesaj'ın reddedilmesinin çifte sonucu olarak ortaya çıkmış olan korkunç kötülöklere karşı dehşet verici uyarısını ilân eder.”

“Üçüncü Meleğin sesiyle işinin Birincinin sesi ve işiyle birleştiği, onun kapanış sözlerinden açıkça anlaşılmalıdır: ‘İşte, Allah'ın buyruklarını ve İsa'ya olan imanı tutanlar buradadır’; çünkü bu, ebedî müjdenin vaazının daima amacıdır. Bu, Allah'tan korkmanın, O'na yücelik vermenin ve ‘göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratmış olana’ tapınmanın özüdür. Allah'ın buyruklarını tutmak ve İsa'ya olan iman, birinci meleğin ‘gelmiştir’ diye ilan ettiği O'nun yargı saatinde herhangi bir canın ayakta durmasını mümkün kılacak yegâne şeydir.”

Üçüncü Meleğin kapanış sözlerini hemen izleyen ifade şudur: “Gökten bana şöyle diyen bir ses işittim: Yaz, bundan böyle Rab'de ölen ölümlere ne mutlu”—bundan böyle, yani bu zamandan ileriye doğru. Vahiy 14:13. Bunun hemen ardından da şu sözler gelir: “Ve baktım, işte beyaz bir bulut; ve bulutun üzerinde İnsanoğlu'na benzer biri oturuyordu; başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. Ve mabetten başka bir melek çıktı; bulutun üzerinde oturana yüksek sesle haykırarak dedi: Orağını uzat ve biç; çünkü biçme saati senin için gelmiştir; zira yeryüzünün ekini olgunlaştırmıştır. Bulutun üzerinde oturan da orağını yeryüzünün üzerine uzattı; ve yeryüzü biçildi.” Vahiy 14:14–16. Ve “ekin dünyanın sonudur.” Matta 13:39.

“Yine: Üçüncü Melek, canavarın ve suretinin—bunlar her ne olursa olsun—tapınılmasına karşı bütün insanları özellikle uyarır; ve Vahiy 19:11–21'den, canavarın ve suretinin, Rab göğün bulutları içinde geldiğinde ‘sağ’ olduklarını ve O'nun gelişinin parlaklığıyla ‘ikisinin de’ yok edildiğini öğreniyoruz.

“Bu olgular, Üçüncü Meleğin Mesajı'nın, Rabbin ikinci gelişinden hemen önce her millete, oymağa, dile ve halka giden; yeryüzünün hasadını olgunlaştıran ve tıpkı Vaftizci Yahya'nın mesajının Rabbin ilk gelişine yolu hazırlamış olması gibi, Rab için hazırlanmış bir halkı hazır kılan güçlü, üç katlı, yüksek sesli bir mesaj olduğunu göstermektedir. Ve bu nedenle o, Tanrı'nın dünyaya verdiği son, nihai mesajdır.”

“Ve şimdi, Üçüncü Melek'in Mesajı'nın kendi içinde ne olduğuna dair böyle bir kavrayışa sahip olarak, o mesajın bugünün büyük uluslarıyla olan ilişkisi, Üçüncü Melek'in Mesajı'nın Zamani'nin dikkate alınmasıyla daha iyi ayırt edilebilir.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.